

שערו"ית הבניה הלא-חוקית בירושלים

חברת-הבניה "גד", השייכת לקבוצת "בנק דיסקונט", בנתה בשלושה בתי-מגורים בירושלים שבע דירות ללא רישיון, מכרה אותן לקונים התקועים עתה בלי הדירות בגלל עבירות החוק של "גד".

בתחילת 1974 מכרה "גד" את הדירות האמורות בשלושה בתים שבנתה, במחיר של כ-200 אלף לירות האחת. עם התקרב מועד מסירת הדירות, נוכחו חלק מן הקונים כי דירותיהם אינם מסתיימות. בירור העלה, כי החברה מכרה שבע דירות שהוסיפה לתכנית-הבניה בלי רישיון-בניה.

בית-המישפט המחוזי בירושלים הוציא נגד "גד" צו לבקשת דיירי הבתים, האוסר עליה לבנות את הדירות הבלתי-חוקיות. כיוון שהדירות הלא-חוקיות מצויות בקומה שלפני האחרונה, הוקם עתה מיבנה שבו הקומה העליונה מושלמת וכן שתי התחתונות, אולם באמצע ניצבת קומה עם שלד בלבד. לא ניתן להרוס אותה, כי אז ייפגעו רוכשי הדירות בקומה העליונה.

בבית-המשפט התברר, כי מחלקת הפיקוח של העירייה דיווחה, משום-מה, כי אין חריגות-בניה במקום.

שיבעה רוכשי הדירות הלא-חוקיות מכרו בינתיים את הדירות שלהם כדי להיכנס לדירות החדשות, והם תובעים עתה פיתרון לבעייתם.

עיריית ירושלים נאלצה לאשר בדיעבד חלק מן הדירות הלא-חוקיות, כדי להגן על רוכשיהן. עד כה לא הגישה העירייה כל תביעה מישפטית נגד חברת "גד".

מס גם על החזרות?

Thank you
 Call again
 Your receipt.

18-7-02

12.00 ₪
6.50 ₪
6.50 ₪
6.50 ₪
2.50 ₪
2.50 ₪
1.67 ₪
1.67 ₪
1.67 ₪
1.67 ₪
1.00 ₪
1.00 ₪
1.00 ₪
1.00 ₪
49.68 ST
3.97 TX
53.65 ST
2204 RF
3161 ST
100.00 AT
4682A 68.39 CH

מס-ערך-המוסף משולם על הדברים הנקנים בפועל. מה קורה כאשר הצרכן קונה, נאמר, בקבוקי-משקה? הוא משלם למס-המסדה המסכה וכן תמורת הבקבוקים. צודק. אך מה אם הצרכן מבין עימו בעת הקנייה בקבוקים ריקים? מעשית הוא קונה רק את תכולת הבקבוק, ואינו צריך לשלם מס על הבקבוקים. נכון? לא נכון. על כל פנים, כך סבורה רשת "שופר-סל".

ריבקה רובינשטיין, רעייתו של אל-הבניה אהרון רובינשטיין, קני תה משקאות שונים, שהסתכמו יחד עם מחירי הבקבוקים ב-49.68 לירות (ראה תמונה). על כך היא חוייבה במס-ערך-מוסף בשיעור של 3.97 לירות, וסך-הכל חוייבה לשלם 53.65 לירות. אחר-כך ניי כון מן החשבון את תמורת הבקבוקים שהביאה עימה, בסך 22.04 לירות. כא-שר דרשה כי המס יחושב על הסכום שיתקבל ללא מחיר הבקבוקים, סירבה הנהלת "שופר-סל" לכך בכל תוקף. מכאן - שה"שופר-סל" גובה מס על סחורה שלא מכר כלל!

מס-הכנסה - עיסקה מלאכותית או לא?

חישוב מאוחד של הכנסות בני הזוג. השופט אשר קיבל את טענת פקיד-השומה, וקבע כי אין זה סביר שחברה מיסחרית תעביר לאחד מחבריה חלק ממקור הכנסתה ללא תמורה. ואם בכל זאת נעשה כך, יש לברר מדוע נעשתה העברה ללא תמורה. להעברה לא היה טעם כלכלי, ואחת ממטרותיה העיקריות היתה הפחתת מס.

שופט בית-המישפט המחוזי בתל-אביב, שלמה אשר, קבע כי אין צורך שעיסקה תיחשב כמלאכותית כדי שפקיד-השומה יוכל להתעלם ממנה. די, לצורך ההתעלמות מן העיסקה, שאחת ממטרותיה העיקריות של העיסקה תהיה הני-מנעות ממס או הפחתתו.

החלטתו ניתנה בערעור של יבואן ישראלי, על חיובי שומה על הכנסותיו לשנים 1970 ו-1971. עד שנת 1970 עסקה החברה בכל עיסקי הייבוא של חברה עו-למית לישראל. בחברה היו שני ענפים, האחד למיסחר סטיוני והאחר לייבוא קימעוני עבור עולים חדשים.

בשנת המס 1971 הוקמה חברה חד-שה, שקיבלה על עצמה את המיסחר ה-קימעוני ועסקיה נוחלו עלידי אותם אני-שי החברה הראשונה ומאותם המישר-דים עצמם. בחברה הראשונה היה הייבו-אן מקבל משכורת, למרות שאשתו היתה גם היא בעלת-מניות בה ומנהלת ובחברה השנייה, השייכת לאשתו בלבד, קיבלה רק היא משכורת.

הייבואן דרש חישוב נפרד לצורכי מס על משכורות אשתו. פקיד השומה סירב, בטענה שהקמת החברה השנייה היא עיסקה מלאכותית, ולכן יש לערוך

**"נייר-חדרה"
 מוכרים את חלקם
 ב"סבקל"**

נציגי מיפעלי "נייר חדרה" יצאו ל-אמריקה, למכור את חלק החברה בחב-רת "סבקל", בעלה הזיכיון למנועי "ואנ-קל" בישראל. חברת "סבקל" שייכת ל"מיפעלי נייר חדרה" ב-38%, והשאר ל-אלי-הבניה האמריקאי ביל לוויט. הנציגים רוצים שקבוצת לוויט תקנה את חלקם בחברה שכבר מתחילה בייצור מנועי "ואנקל" לרכב נגרר. ההשקעה הכוללת ב"סבקל" עד היום היא כ-20 מיליון לירות. ביל לוויט (69) עשה את כספו בהק-מת ערי-לוויט ברחבי אמריקה, שבהן הוקמו 12 עד 20 אלף יחידות שנמכרו כל אחת ב-7000 דולר. לפני חמש שנים מכר לוויט את חברתו לחברת "אי-טי-טי" ומאז, החברה שוקעת. עתה מחדש לוויט את פעילותו בניגריה ובאיראן, עתיד להקים שם ערי-לוויט נוספות.

קבדן לויט
 מישראל לניגריה

כמה מרוויחים

על פילה?

רשת הסופרמרקטים של ההסתדרות מוכרת חבילות פילה בנות 400 גרם ב-מחיר לצרכן של 9 לירות. אותו מוצר נמכר ב"שופר-סל" במחיר לצרכן של 8 לירות. הרשתות קוננות את המוצר מן היבואן במחיר של 5.5 לירות. וסו-פרמרקט מרוויח, אם כן, 3.5 לירות על מוצר שעולה לו 5.5 לירות ואשר אין כל עבודה במכירתו. המוצר ארוז בקופסה אטומה. היכן ההסתדרות?

גולן מוחרם באמריקה

אירגון המחברים באמריקה, שנשיאו הוא קרל פורמאן, הודיע בחור-מחודש יוני השנה, על הכנסת מנחם גולן וחברת "סירטי נוח" לרשימת איסורי-העבודה. הסיבה היא סירובו של גולן לחתום על הסכמי-העבודה של האירגון. הודעת האירגון כמוה כהחרמת כל גורם בתעשיית הסרטים שיעבוד עם גולן.

NEWSLETTER
 Writers Guild of America, west
 Strike & Unfair Lists. On recommen-
 dation of Signatories adm. Elena
 Thurston, it was MSC to place the following
 producers and companies on the Strike
 List for failure to sign WGA's Basic
 Agreement:
 Nicklaus/Thomas Prods., Inc. JUNE 1976
 Albert P. Nicklaus
 Paul Thomas, Jr.
 Noah Films, Ltd.
 Menahem Golan
 Menahem Golan
 (As an individual)
 Transcendy Pictures

מיכתב החרם על גולן
 אסור לעבוד איתו

**ריווחי
 הבנקים
 והאוצר**

כל הנוסע לחו"ל שם לב כי הוא מש-לם תמורת הקצבת המטבע יותר מן הני-חוץ (בלי מס-הנסיעות). נוסע היוצא ב-ימים אלה וקונה הקצבה, צריך לשלם את מחיר הדולר שהוא בערך 8.12 ל-י-רות. יחד עם מס-הנסיעות, המחיר הוא 9.34 לירות לדולר. אולם הבנק גובה 9.4, לוקח עמלה של 13 אנורות לכל דולר, או עמלה של 58.5 לירות לכל מכירה של הקצבה של 450 דולר. ריווח מופרז, לכל הדיעות.

אם לזכור כי בכל שנה מוכרים הק-צבות ל-200 אלף נוסעים לערך, הרי מדו-בר ברווח נוסף לבנקים של כ-11 מיליון לירות.

מדוע העמלה כה גבוהה? היא מור-כת למעשה משתי עמלות. האחת, בי-שיעור של 3 אנורות, היא העמלה שה-תיר האוצר לבנקים לגבות תמורת מכי-רת ההקצבות. עשר האנורות הנוספות נוספו לפני כמה שנים, כאשר לא היו דו-לרים באוצר, וכדי לספק את צרכי הלכו-יות טענו הבנקים שעליהם להטיס מט-בע מחו"ל ועליהם לקבל תשלום על כך. מאז יש כבר די דולרים בקופת האוצר, הבנקים אינם מטיסים את המטבע מ-חו"ל, אך האוצר שכח לבטל את העמ-לה.